

направи за дѣтето коронка и да закрѣпи на нея здраво бисерното зърно.

Златарьтъ приготвилъ короната съ бисерното зърно и я наложили на главата на младата княгиня. Коронката била много чудна, защото можала да расте заедно съ главцата на дѣтето, затова то я носѣло денѣ и нощѣ.

Порастнала Аделмина и постѣпила въ училище. Тя била най-прилѣжната ученичка и всички я хвалѣли за ума, красотата и богатството. Отъ тия похвали тя се възгордѣла и почнала да не зачита хората около себе си. А когато порастнала, тя била като сѣщински *тиранинъ* за слугитѣ и животнитѣ.

Единъ день Аделмина си играяла въ царската градина. По едно врѣме баща ѝ пратилъ слугинята да я прибере вече въ стаята; ала тя избѣгала и се скрила въ близката гора. Слугитѣ изгубили диритѣ ѝ и не можли да я намѣрятъ.